در بیان آداب سفر بدانکه چون شخص اراده حج یا اراده
یکی از مشاهد مقدسه و یا غیر اینها کند باید که قطع علاقه
کند میان خود و میان آنانکه مخالطه و معامله با ایشان
دارد و برساند حق هر کس را باو و بعد از آن بتدارک کار باز ماندگان
خود پردازد و واگذارد نزد ایشان از نفقه بقدر مدت
سفر و وصیت کند بنحوی که موافق شرع شریف باشد و وصی
گرداند از برادران مؤمن کسی را که اعتماد بآن دارد پس
اختیار روز نیکوئی کند که آن شنبه و سه شنبه و پنجشنبه است
چنانکه از احادیث ظاهر میشود و اجتناب کند از اوقاتی
که سفر در اینها مکروهست و اجتناب از سفر کردن در روز
سیم و چهارم و بیست و یکم و بیست و پنجم ماه چنانکه کفعمی ذکر
کرده است و اگر مضطر شود در سفر کردن یکی از این روزها
باید که استخاره کند و طلب عافیت از خدای تعالی نماید
و چیزی تصدق کند و بسم الله گفته بیرون رود **و چون**
اراده بیرون رفتن از منزل کند عیال و اطفال و خویشان
خود را تماما جمع نماید و دو رکعت نماز کند و بعد از آن بگوید
اللّهمّ انّی استودعک الساعة نفسی واهلی ومالی

ودینی

ودینی ودنیای وآخرتی وامانتی وخواتیم عملی
اللّهمّ احفظ الشاهد منّا والغائب اللّهمّ احفظنا
واحفظ علینا اللّهمّ اجعلنا فی جوارک اللّهمّ لا تزل عنّا
نعمتک ولا تغیّر ما بنا من عافیتک وفضلک
و بخواند سوره انا انزلناه را چه از حضرت امام محمد باقر مرویست
که میفرمود اگر چیزی بتقدیر الهی غایب میشد هر آینه میگفتم
که هر که در وقت سفر کردن یا بیرون رفتن از خانه سوره انا
انزلناه را بخواند زود باشد که بمنزل خود باز گردد و باید که
در وقت بیرون آمدن از خانه با طهارت باشد و انگشتر
عقیق در دست داشته باشد و تحت الحنک بر بندد و عصای
چوب بادام تلخ بدست گیرد و در وقت گرفتن این آیات را بخواند
از سوره قصص که وَلَمّا تَوَجَّهَ تِلْقآءَ مَدْیَنَ لَهُ وَاللهُ عَلی
ما نَقُولُ وَکیلٌ است و چیزی تصدق کند و در وقت دادن
بگوید اللّهُمَّ اِنّی اُریدُ سَفَرَ کذا وکذا اِنّی اشْتَرَیْتُ سلامتی
فی سَفَری هذا بهذا **و بجای** کذا وکذا تمام سفر را ببرد و باید
که سلاح و مسواک و شانه و آینه و سرمه دان و مقراض

با خود بردارد و در وقت بیرون آمدن بگوید بسم الله آمنت
بالله توکلت على الله الله اکبر الله اکبر الله اکبر
بعد از آن سه نوبت بگوید بالله اخرج وبالله ادخل
وعلى الله اتوکل بعد از آن بگوید اللهم افتح لی فی وجهی هذا
بخیر واختم لی بخیر وقنی شر کل دابة انت آخذ
بناصیتها ان ربی على صراط مستقیم وچون از خانه
بیرون آید بر در خانه رو بقبله چنانکه در بعضی از احادیث است
کرده هریک از سوره فاتحه وآیة الکرسی را یکبار پیش رو و
یکبار بر دست راست ویکبار بر دست چپ بخواند آنگه بگوید
اللهم احفظنی واحفظ ما معی وسلمنی وسلم ما معی
وبلغنی وبلغ ما معی ببلاغک الحسن الجمیل بعد از آن دعای
فرج را بخواند که لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله
العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع ورب
الارضین السبع وما فیهن وما بینهن وما تحتهن
وما فوقهن ورب العرش العظیم وسلام على المرسلین
والحمد

والحمد لله رب العالمین وصلى الله على محمد وآله الطیبین
اللهم کن لی جارا من کل جبار عنید ومن کل شیطان
مرید بسم الله دخلت وبسم الله خرجت اللهم
انی اقدم بین یدی نسیانی وعجلتی بسم الله وما
شاء الله فی سفری هذا ذکرته او نسیته اللهم انت
المستعان على الامور کلها وانت الصاحب فی السفر
والخلیفة فی الاهل اللهم هون علینا سفرنا واطو
لنا الارض وسیرنا فیه بطاعتک وطاعة رسولک
اللهم اصلح لنا ظهرنا وبارک لنا فیما رزقتنا وقنا عذا
ب النار اللهم انی اعوذ بک من وعثاء السفر
وکآبة المنقلب وسوء المنظر فی النفس والاهل والمال
والولد اللهم انت عضدی وناصری اللهم اقطع
عنی بعده ومشقته واصحبنی فیه واخلفنی فی
اهلی بخیر ولا حول ولا قوة الا بالله ودر روایت
از حضرت امام جعفر صادق ع که فرمود کسی را
که در وقت سفر مکروهی بخاطر رسد باید که بگوید
اللهم انی اسئلک خیر ما خرجت له واعوذ بک

مِنْ شَرِّ مَا خَرَجْتُ لَهُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ
وَاَتْمِمْ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ
وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ

بعد از آن بخواند دعای را که در تعقیب نماز صبح
در فصل دوم باب اول مذکور شد که اَصْبَحْتُ
اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ تا آخر دعا و اگر سفر او بعد از
ظهر باشد بجای اَصْبَحْتُ اَمْسَيْتُ بگوید بعد از آن
آیة الکرسی و معوذتین را بخواند آنکه قل هو الله
سه مرتبه به پیش رو و سه مرتبه بجانب راست
و سه مرتبه بجانب چپ بخواند و توکل بر خدای
تعالی کند پس چون خواهد سوار شود نخست
نیت حج کند باین طریق که متوجه خانهٔ خدا میشود
که حج اسلام را بجای آورم جهت آنکه واجبست
تقرب بخدا و چون پای در رکاب نهد بگوید

دعای سوار شدن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و چون
بر چاروا قرار گیرد بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْاِ
سْلَامِ وَعَلَّمَنَا الْقُرْآنَ وَمَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ

وَآلِهِ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَاِنَّا
اِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الْحَامِلُ عَلَى الظَّهْرِ وَالْمُسْتَعَانُ عَلَى الْاَمْرِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْنَا بَلَاغًا
يَبْلُغُ اِلَى الْخَيْرِ وَبَلَاغًا يَبْلُغُ اِلَى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَ
تِكَ اَللّٰهُمَّ لَا طَيْرَ اِلَّا طَيْرُكَ وَلَا خَيْرَ اِلَّا خَيْرُكَ وَلَا حَافِظَ
غَيْرُكَ بعد از آن بسخره اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ تا آخر آیه چنانکه در تعقیب نماز صبح از فصل دوم
باب اول مذکور شد بخواند بعد از آن بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ و چون روانه شود بگوید
خَرَجْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَقُوَّةٍ وَلٰكِنْ
بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ بَرِئْتُ اِلَيْكَ يَا رَبِّ مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ سَفَرِي هٰذَا وَبَرَكَةَ اَهْلِي اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا
تَسُوقُهُ اِلَيَّ وَاَنَا خَافِضٌ فِي عَافِيَةٍ بِقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي سِرْتُ فِي سَفَرِي هٰذَا بِلَا ثِقَةٍ وَرَجَاءٍ لِسِوَاكَ
فَارْزُقْنِي فِي ذٰلِكَ شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ وَوَفِّقْنِي لِطَاعَتِكَ

فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي
اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اُدْعُوا
رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ

وَعِبادَتِكَ حَتّى تَرْضى وَبَعْدَ الرِّضا ونیز مشایعت
مسافر کردن وچون خواهند که وداع مسافر کنند
بگویند که زَوَّدَكُمُ اللهُ التَّقْوىٰ وَوَجَّهَكُمْ اِلىٰ كُلِّ خَيْرٍ
وَقَضىٰ لَكُمْ كُلَّ حاجَةٍ وَسَلَّمَ لَكُمْ دينَكُمْ وَدُنْياكُمْ وَرَدَّكُمْ
سالِمينَ اِلىٰ سالِمينَ واز حضرت امام محمد باقر ع منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه وآله چون وداع مسافری
میکرد دست او را میگرفت و میگفت اَحْسَنَ اللهُ لَكَ
الصَّحابَةَ وَاَكْمَلَ لَكَ الْمَعُونَةَ وَسَهَّلَ لَكَ الْحُزُونَةَ وَقَرَّبَ
لَكَ الْبَعيدَ وَكَفاكَ الْمُهِمَّ وَحَفِظَ لَكَ دينَكَ وَاَمانَتَكَ
وَخَواتيمَ عَمَلِكَ وَوَجَّهَكَ لِكُلِّ خَيْرٍ عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللهِ
اَسْتَوْدِعُ اللهَ نَفْسَكَ سِرْ عَلىٰ بَرَكَةِ اللهِ وَتَوْفيقِهِ عَزَّوَجَلَّ
بعد از آن سوره فاتحه واین دو بیت که منسوبست
بحضرت امیر المؤمنین ع بخوانند ه وَحَيْثُ اتَّجَهْتُمْ ساعَدَتْكُمْ ه
سَلامَةٌ وَيَرْعاكُمُ الرَّحْمٰنُ مِنْ كُلِّ جانِبٍ ه مُقيضاً عَلَيْكُمْ
ما قَصَدْتُمْ مِنَ الْمُنىٰ ه بِنَهْجٍ سَلَكْتُمْ فى فُنونِ الْاَسالِبِ ه
وچون روانه شود در عقب او آیة الکرسی تا هُمْ فيها خالِدونَ
بخوانند آنگاه اذان واقامت نیز بگویند وبگویند اَللهُ
خَيْرٌ حافِظاً وَهُوَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ ه از حضرت رسول

صلی الله

صَلَّى اللهُ علیه وآله منقولست که در عقب مسافر این دعا
را باید خواند اَللّٰهُمَّ الْطُفْ فى تَيْسيرِ كُلِّ عَسيرٍ فَاِنَّ
تَيْسيرَ الْعَسيرِ عَلَيْكَ يَسيرٌ اَسْئَلُكَ الْيُسْرَ وَالْعافِيَةَ وَالْمُعا
فاةَ الدّائِمَةَ فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وباید که بی رفیق
نباشد که تنهائی در سفر مکروهست و بهترین
رفقا چهار کسند وباید که رفاقت را نیکو کنند
وسفر همراه داشته باشد وتوشه خوب وپاکیزه
بردارد مگر آنکه متوجه یکی از مشاهد مقدسه ائمه
علیهم السلام باشد وچون از مشایعت کسی جدا شود
بگوید اَللّٰهُمَّ اَغْنِنى لِاَهاوِيلِ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَمُصيبات
اللَّيالى وَالْاَيّامِ وَاكْفِنى شَرَّ ما يَعْمَلُ الظّالِمونَ فِى الْاَرْضِ
وچون از شهر جدا شود بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْتَوْدِعُكَ
دينى وَنَفْسى وَمالى وَدُنْياىَ وَآخِرَتى وَخاتِمَةَ
عَمَلى وَاحْفَظْنى مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَعاهَةٍ فَاعْصِمْنى مِنْ
كُلِّ ذٰلِكَ وَخَطايا يا سَميعُ يا قَريبُ يا حَفيظُ يا مُجيبُ
اَجِبْ دُعائى يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ ودر راه رفتن بگوید

اند دعا را که حضرت امام محمد باقر یا حضرت امام جعفر صادق
علیهما السلام فرموده اند که اللهم اجعل مسیری عبرا
وصمتی تفکرا وکلامی ذکرا و در حضرت رسول اکرم مرویست
که مسافر باید که نزد هر فرازی تکبیر و نزد هر نشیبی تسبیح
بگوید و بعد از تکبیر و تسبیح بگوید والحمد لله
رب العالمین لک الشرف علی کل شرف و دعا کند
خود را بدعائی که حضرت رسول صلی الله علیه وآله
فرموده است که اللهم لک انتشرت والیک توجهت
وبک اعتصمت انت ثقتی ورجائی اللهم
اکفنی ما اهمنی وما اهتم له وما انت اعلم به
منی اللهم زودنی التقوی واغفر لی وارحمنی
و اگر خواهد بگوید اللهم انی خرجت من وجهی هذا
بلا ثقة بغیرک ولا رجاء یاوی بی الا الیک ولا
قوة اتکل علیها ولا حیلة الجا الیها الا طلب رضاک
وابتغاء رحمتک تعرضا لرزقک وسکونا الی
حسن عائدتک وانت اعلم بما سبق لی فی علمک

فی وجهی

فی وجهی هذا مما احب واکره اللهم فاصرف عنی
مقادیر کل بلاء ومقضی کل لأواء وابسط علی کنفا
من رحمتک ولطفا من عفوک وحرزا من حفظک
وسعة من رزقک وتماما من نعمتک وجماعا
من معافاتک ووفق لی فیه یا رب جمیع قضائک
علی موافقتک هوای وحقیقة املی وادفع عنی
ما احذر وما لا احذر علی نفسی مما انت اعلم
به منی واجعل ذالک خیرا لاخرتی ودنیای
مع ما اسئلک ان تجعلنی فیمن خلفت ورائی من
ولدی واهلی ومالی واخوانی وجمیع حزانتی
بافضل ما تخلفت به غائبا من المؤمنین فی تحصین
کل عورة وحفظ کل مضیعة وتمام کل نعمة ود
فاع کل سیئة وکفایة کل محذور وصرف کل
مکروه وکمال ما تجمع لی به الرضا والسرور فی
الدنیا والاخرة وارزقنی شکرک وذکرک وطاعتک
وعبادتک حتی ترضی وبعد الرضا اللهم انی

استودعك اليوم ديني ونفسي ومالي واهلي
تا آخر دعای که بعد از تمام صفر مذکور شد بخواند
ونیز بگوید اللهم اسعدنا بصحة الحركة وامددنا باليمن
والبركة وقنا سوء القدر واكفنا مهمات السفر وقرب
لنا البعد والنوى وسهل لنا اليسر والسرى ووفقنا
بطي المراحل وآت لنا خير المنازل واحفظ مخلفينا
واجمع بيننا وبينهم باحسن آمالنا وامانينا سالمين
غانمين تائبين آئبين برحمتك يا ارحم الراحمين ازبرای
انکه محفوظ از آفتها باشد باید که هفت سنگ ریزه
از راه بردارد و بهریك از آنها ده بار بخواند قل من يكلؤ
كم بالليل والنهار من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم
معرضون وهر بار که بخواند بعد از ان قل هو الله را
نیز بخواند وانها را با خود نگاه دارد وچون بر چند
چیزی اگه بفال بد کرد بگوید اعتصمت بك يا رب
من شر ما اجد من نفسي فاعصمني من ذلك
واگر خواهد بگوید اللهم انت منشئ الخيرات وميسرها
ومسببها والمعين عليها والمرشد اليها اسئلك

ان يتيسر

ان يتيسر لي خيرا في كل وقت وزمان وچون تنها ماند
بگوید ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله اللهم
انس وحشتي واعني على وحدتي وادغيبتي واگر خوف
از درنده داشته باشد بگوید اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد بيده
الخير وهو على كل شيء قدير اللهم اني اعوذ بك
من شر كل سبع وازبرای لغزیدن مرکب بگوید که
بسم الله و بگوید که هلاك شوی چه بدبختی
که او خواهد گفت هلاك شود از ما انکه معصیت
پروردگار خود بیشتر کند وسزاوار انست که زیاده
بر طاقت او بر او بار نکند و بر روی او نزنند و بر
بالای او بطریق تورك ننشیند یعنی بر یك ران
و زیاده بر طاقت او تکلیف راه رفتن با او نکند و بسبب
رم کردن او را نزنند وبرای گریختن آن بگوید ٢ الله يا عباد
احبسوا يا عباد الله احبسوا که باز خواهد ایستاد از
گریختن وبرای سرکشی ان بگوید افغير دين الله يبغون وله

اسلم من فی السموات والارض طوعا وکرها
والیه یرجعون ودر کوش وی بگوید اللهم سخرها وبارك
فیها بحق محمد وآله وقت لجام کردن بگوید بسم الله الرحمن الرحیم
وازحضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که چون
مسافر راه کم کند بگوید یا صالح ارشدونا الی الطریق یا ابا صالح
واگر در دریا باشد بگوید یا حمزة چنانکه مرویست
از حضرت صادق ع واگر خواهد این کلمات مکرر
بگوید وبخواب رود خدای تعالی او را راه نماید
بسم الله ذی الشان عظیم البرهان شدید
السلطان کل یوم هو فی شان ما شاء الله کان
وما لم یشأ لم یکن ولا حول ولا قوة الا بالله
واز جهت ترس در بیابان بگوید یا ارض ربی وربك الله اعوذ بالله
من شرك وشر ما فیك ومن شر ما خلق فیك
وشر ما یجاور علیك اعوذ بالله من شر کل اسد من
واسود وحیة وعقرب ومن ساکن البلد ومن شر
والد

والد وما ولد افغیر دین الله یبغون وله اسلم
من فی السموات والارض طوعا وکرها والیه ترجعون
الحمد لله بنعمته وحسن بلائه علینا اللهم صاحبنا فی
السفر وافضل علینا فانه لا حول ولا قوة الا بالله
بعد از آن سورهٔ الهکم التکاثر را بخواند چه بدرستیکه
ایمن کردد از شر جنی وآدمی ودر روایتی از حضرت
امام جعفر ع واقع است که آیت افغیر دین الله که بدین
دعا مذکور است تا ترجعون از جهت ترس در بیابان
باواز بلند بخواند در حالتی که دست راست بر
میان سر گذاشته باشد واز فواید این دعا
آنست که هر که بخواند از گزند نرساند او را هیچ
چیزی از جانوران درنده وهوام ومارها
وعقربها اگر چه بروی مار خفته باشد واز جهت
یاری بگوید اعینونی عباد الله اعینونی عباد الله رحمکم
الله واین از حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویست
وچون بپل برسد بگوید بسم الله اللهم ادحر عنی الشیطان
الرجیم ودرین اشارتست بآنچه روایت شده که بر
بالای هر جسری شیطانیست واز جهت نشستن کشتی بگوید

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَمَا قَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ
بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ بِسْمِ اللهِ مَجْرٖيهَا
وَمُرْسٰيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ مرویست که این دعا
امانست از غرق شدن ازجهت تلاطم امواج بگوید یا حَيُّ لا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ بعد از آن آیة
الکرسی بخواند وچون سواد شهری یا دهی نمودار شود بگوید آنچه
مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه وآله که اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا اللّٰهُمَّ
حَبِّبْنِي إِلَى أَهْلِهَا وَحَبِّبْ صَالِحِي أَهْلِهَا إِلَيَّ وچون نزدیک منزل
شود بگوید اللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ وَرَبَّ
الْأَرَضِينَ وَمَا أَقَلَّتْ وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَرَبَّ
الْأَنْهَارِ وَمَا جَرَتْ عَرِّفْنَا خَيْرَ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ
أَهْلِهَا وَأَعِذْنَا مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اللّٰهُمَّ يَسِّرْ لِي مَا كَانَ فِيهَا مِنْ خَيْرٍ وَوَفِّقْ
لِي مَا كَانَ فِيهَا مِنْ يُسْرٍ وَأَعِنِّي عَلَى حَاجَتِي يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ
وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِ

جنی

جْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا
وچون بمنزل فرود آید بگوید رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ واین کلماتیست که چون حضرت نوح علیه السلام
در کشتی قرار گرفت از آن گفت که حضرت پیغمبر صلی الله
علیه وآله آن را بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام آموخت
ودر آخر این کلمات افزود أَيِّدْنِي بِمَا أَيَّدْتَ بِهِ
الصَّالِحِينَ وَهَبْ لِي السَّلَامَةَ وَالْعَافِيَةَ فِي كُلِّ وَقْتٍ
وَحِينٍ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَذَرَأَ وَبَرَأَ و سزاوار آنست که طلب کند از منازل زمینی
که خوش رنگتر وخاکش نرمتر وگیاهش بیشتر باشد
وابتدا بعلف مرکب پیش از تحصیل ضروریات
خود کند وتعهد امور رفقا بکند وچون قرار گیرد
بگوید بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وباید که دو رکعت نماز جهت
تحیت منزل بکند بعد از آن بگوید اللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا
خَيْرَ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ وَأَعِذْنَا مِنْ شَرِّهَا اللّٰهُمَّ
أَطْعِمْنَا مِنْ جَنَاهَا وَأَعِذْنَا مِنْ وَبَائِهَا وَحَبِّبْنَا

الی اهلها وجنب صالحی اهلها الینا و از جهت حفظ متاع تسبیح
فاطمه علیها السلام را بگوید و آیة الکرسی را بخواند
چنانکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
و باید که در هر شب آیة الکرسی بخواند و بگوید اللهم
اجعل مسیری عبرا و صمتی تفکرا و کلامی ذکرا و قدری
از خاک امام حسین علیه السلام در میان متاع
بگذارد و اگر خوف از دزد باشد بگوید یا ودود یا ودود یا ود
ود یا ذا العرش المجید یا فعالا لما یرید و بملکک الذی
لا یضام و بنورک الذی ملا ارکان عرشک ان تکفینی
شر اللصوص یا مغیث اغثنی یا مغیث اغثنی یا مغیث
اغثنی و چون خواهد از منزل کوچ کند دو رکعت نماز کند
و از خدای تعالی طلب حفظ کند و وداع کند آن
موضع را چه بدرستی که هر موضعی را اهلیست
از ملائکه و بگوید السلام علینا و علی عباد الله
الصالحین و از جهت انکه سالما و غانما بوطن برگردد باید همیشه بگوید
یا جامعا بین اهل الجنة علی تالف من القلوب
و شدة تواصل لهم فی المحبة و یا جامعا بین طاعته

وبین

و بین خلقه لها یا مفرج حزن کل محزون و یا مسهل
کل غربة یا ارحم الراحمین ارحمنی فی غربتی بحسن
الحفظ و الکلاءة و المعونة و فرج ما بی من الضیق
و الحزن بالجمع بینی و بین احبائی یا مؤلفا بین
الاحبة صل علی محمد و آل محمد و لا تفجعنی بانقطاع
رؤیتی اهلی و لا تفجع اهلی بانقطاع رؤیتی بکل
مسائلک و ادعوک فاستجب لی و ذلک دعائی
ایاک فارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین و چون
از سفر بخانه اید بگوید آئبون تائبون ان شاء الله عابدون
راکعون ساجدون لربنا حامدون اللهم لک
الحمد علی حفظک ایای فی سفری و حضری اللهم
اجعل اوبتی هذه مبارکة میمونة مقرونة بتو
بة نصوح توجب لی السعادة یا ارحم الراحمین و تهنیت
حاجی کند بنحوی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
میکرده چه انحضرت میگفت بر کسی که از حج امده باشد
قبل الله منک و اخلف علیک نفقتک و غفر

فانی عبدك وفی قبضتك لا اوقی الا ما وقيت
ولا اجد الا ما اعطيت وقد ذكرت الحج فاسئلك
ان تعزم لی عليه علی كتابك وسنة نبيك صلی الله
عليه وآله وتقويني علی ما ضعفت عنه وتسلم مني
مناسكي في يسر منك وعافية واجعلني من وفدك
الذي رضيت وارتضيت وسميت وكتبت اللهم
فتمم لي حجي وعمرتي اللهم اني اريد التمتع والعمرة بالعمرة
الی الحج علی كتابك وسنة نبيك صلواتك عليه
وآله فان عرض لي عارض يحبسني فحلني حيث
حبستني بقدرك التي قدرت علی اللهم
ان لم تكن حجة فعمرة احرم لك شعري وبشري
ولحمي ودمي وعظامي ومخي وعصبي من النساء
والطيب والثياب ابتغي بذلك وجهك والدار
الآخرة واگر محرم باحرام حج افراد یا قران باشد این دعا را
بعد از احرام بخواند و لفظ تمتع را نگوید بعد از آن

دوجامه

دو جامه احرام را بپوشد پس نیت احرام کند
باین طریق که احرام عمره تمتع می بندم جهت آنکه
واجبست تقرب بخدا و متصل به نیت تلبیه گوید
مثل اتصال تکبیرة الاحرام به نیت نماز یعنی
بیفاصله از نیت بگوید لبیك اللهم لبیك لبیك
لا شریك لك لبیك و بگوید ان الحمد والنعمة والملك
لك لا شریك لك لبیك لبیك بمتعة بعمرة الی
الحج لبیك و باید که این تلبیات اربع را که بعد از
نیت احرام میگوید آهسته بگوید تا وقتی
که به راه افتد و برسد به میلی که در جانب چپ راه
واقع است در سر راه مدینه و چون بآنجا رسد
بلند بگوید و ضم کند با آن این تلبیاتی که مذکور
میشود و اگر محرم باحرام حج افراد یا قران باشد بجای
لبیك بمتعة بعمرة تا آخر لبیك بحجة تماما علیك
بگوید و سنت است که هر بار که تلبیه گوید این کلمات

از برای عمره سلام

لبیک ذا المعارج

نیز بگوید لبیک لبیک داعیا الی دار السلام لبیک
لبیک غفار الذنوب لبیک لبیک اهل التلبیة
لبیک لبیک ذا الجلال والاکرام لبیک لبیک تبدی
والمعاد الیک لبیک لبیک تستغنی ویفتقر الیک
لبیک لبیک مرهوبا ومرغوبا الیک لبیک لبیک اله
الحق لبیک لبیک ذا النعماء والفضل الحسن الجمیل لبیک
لبیک کشاف الکروب لبیک لبیک عبدک وابن عبدیک
لبیک لبیک یا کریم لبیک لبیک اتقرب الیک بمحمد
وآل محمد لبیک لبیک بحجة وعمرة معا لبیک لبیک
هذه عمرة متعة الی الحج لبیک لبیک اهل التلبیة
لبیک لبیک تلبیة تمامها وبلاغها علیک لبیک
وباید که تلبیات را با این کلمات در اکثر اوقات
بگوید خصوصا بعد از هر نماز خواه واجب باشد
وخواه سنت وهمچنین هر وقتی که شتر سواری او
انجا بر خیزد وگاه در راه بر بلندی یا به نشیبی هر
در اید وهر گاه که از خواب بیدار شود ودر
هر وقت سحر وهر گاه سوار شود وفرود اید
وهر گاه

وهر گاه در راه شخصی با او برخورد وباید که
چون خانه های کعبه نمایان شود تلبیات
را قطع کند اگر حج او حج تمتع باشد واگر حج قران
یا افراد باشد باید که قطع تلبیه نکند تا زوال
روز عرفه واگر محرم باحرام عمره مفرده باشد
وقتی قطع تلبیه کند که داخل حرم شود وباید
که مادام احرام میوه بو نکند وجامه احرام را نشوید
هر چند چرکن شده باشد ودر جواب احدی
لبیک نگوید وبر فرشی که سفید نباشد نخوابد
وبجهت خنک شدن آب بر بدن نریزد وحرا
مست بر محرم بو کردن مثل مشک وعنبر وعود
وصندل مگر بوی که در خانه کعبه باشد
وحرام است بینی گرفتن از چیز بد بو وروغن بر بدن
مالیدن خواه خوشبو باشد وخواه غیر آن
وپوشیدن رخت دوخته وپوشیدن چیزی
که پشت پا را بپوشاند وانگشتری در انگشت کردن

لبدائك ومستجيبا لك ومطيعا لامرك وكل ذالك
بفضلك علي واحسانك الي فلك الحمد على
ما وفقتني له ابتغي بذالك الزلفة عندك والقربة
اليك والمنزلة لديك والمغفرة لذنوبي والتوبة
علي منها بمنك اللهم صل على محمد وآل محمد
وحرم بدني على النار وامني من عذابك
وعقابك يا كريم وسنت غسل كردن جهت داخل
شدن مكه معظمه اداب داخل شدن مسجد الحرام چون
خواهد داخل مسجد الحرام شود جهت بجا
آوردن عمرهٔ تمتع بايد كه غسل كند واز دری
كه مشهور بباب بنی شيبه است داخل شود
ومحل اين در از شكل معلوم است ودر پيش
در ايستاده بگويد السلام عليك ايها النبي
ورحمة الله وبركاته بسم الله وبالله ما
شاء الله والسلام على انبياء الله ورسله
والسلام على رسول الله والسلام على

جهت عمرهٔ تمتع

ابراهيم

ابراهيم خليل الله والحمد لله رب العالمين
وبخضوع وخشوع داخل شود وبعد از دخول
رو بجانب كعبهٔ مشرفه كرده دستها بردارد
وانيدعا بخواند اللهم اني اسئلك في
مقامي هذا في اول مناسكي ان تقبل توبتي
وان تجاوز عن خطيئتي وتضع عني وزري
الحمد لله الذي بلغني بيت الحرام اللهم اني
اشهدك ان هذا بيتك الحرام الذي جعلته
مثابة للناس وامنا مباركا وهدى للعالمين
اللهم اني عبدك والبلد بلدك والبيت
بيتك جئت اطلب رحمتك وطاعتك مطيعا
لامرك راضيا بقدرك اسئلك مسئلة الفقير
اليك الخائف بعقوبتك بعقوبتك اللهم افتح لي
ابواب رحمتك واستعملني بطاعتك ومرضاتك
انكه بايد نزد حجر الاسود رود وبحجر كرده دستها

بر دارد و این دعا بخواند الحمد لله الذی هدانا
لهذا وما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله سبحان
الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر من خلقه
واکبر مما اخاف واحذر لا اله الا الله وحده لا
شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت ویمیت
ویحیی وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل
شیء قدیر اللهم صل علی محمد وآل محمد وعلی جمیع
الانبیاء والمرسلین **بعد از آن** حجر الاسود را ببوسد
واگر نتواند دست خود را باو برساند و دست
خود را ببوسد واگر او نیز ممکن نشود بجانب حجر
بدست اشارت کند بعد از آن این دعا بخواند
اللهم انی اومن بوعدک واوفی بعهدک
اللهم امانتی ادیتها ومیثاقی تعاهدته لتشهد
لی بالموافاة اللهم تصدیقا بکتابک وعلی سنة
نبیک اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له
واشهد ان محمدا عبده ورسوله آمنت بالله وکفرت

بالجبت

بالجبت والطاغوت واللات والعزی وعبادة الشیطان
وعبادة کل ند یدعی من دون الله اللهم الیک بسطت
یدی وفیما عندک عظمت رغبتی فاقبل سعیی واغفر
لی وارحمنی اللهم انی اعوذ بک من الکفر والفقر وموا
قف الخزی فی الدنیا والآخرة وچون فارغ شود شروع
در طواف حج عمره کند **آداب طواف حج عمره** طواف عبارتست
از هفت مرتبه گرد خانه کعبه گردیدن با نیت
بانیطریق که برابر حجر الاسود بایستد بنحوی که منتهای
دوش راست او برابر ابتدای جزء اول حجر الاسود
که بطرف در خانه کعبه است باشد پس نیت کند که طواف
عمره تمتع میکنم برای آنکه واجبست تقرب بخدا و مقارن
نیت خود را بگرداند همین که منتهای دوش چپ
او برابر جزء آخر حجر الاسود شد روانه شود بطریقی
که خانه کعبه در طواف بر دست چپ باشد و مقام ابراهیم
را خارج از طواف کند یعنی بر دست راست گذارد

وحجر اسمعیل را که آن دیوار کوتاهیست در طرف
ناودان خانهٔ کعبه داخل طواف سازد یعنی در دست
چپ گذارد واحتیاط نیکو کند که طواف زیاده از
هفت مرتبه وکمتر از و نباشد وختم طواف
بر محلی کند که ابتدا از انجا کرده است یعنی بر حجر الاسود
بی زیاده ونقصان ودر طواف جزوی از بدن خود
داخل شاذروان کعبه نکند چه بنای کعبه از شاذ
روان بوده است ودر بنای دیگر دیوار را پیش
بردند بنحوی که قدری از بنای اول باقی ماند
واو را بهیئت صفه نیز نگذاشتند که توان نشست
یا پا گذاشت بلکه کنج او را پر کرده مالیده بر دیوار کردند
واو مسمی بشاذروانست ودر اداء که مذکور
شد احتیاط تمام کند که خلاف هر یک از انها باعث
ابطال حج میشود ومحل جمله انچه مذکور شد
از شکل ظاهر است وسنت است که در اثنای طواف
این دعا بخواند اللهم انی اسئلک باسمک الذی

یمشی

وَیَمْشِی بِهِ عَلَی ظُلَلِ الْمَاءِ کَمَا یَمْشِی عَلَی جُدَدِ الْاَرْضِ
وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی یَهْتَزُّ لَهُ عَرْشُکَ وَاَسْئَلُکَ
بِاسْمِکَ الَّذِی تَهْتَزُّ لَهُ اَقْدَامُ مَلَائِکَتِکَ وَاَسْئَلُکَ
بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ مُوسَی مِنْ جَانِبِ الطُّورِ فَاسْتَجَبْتَ
لَهُ وَاَلْقَیْتَ عَلَیْهِ مَحَبَّةً مِنْکَ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی
غَفَرْتَ بِهِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ
وَمَا تَاَخَّرَ وَاَتْمَمْتَ عَلَیْهِ نِعْمَتَکَ الخ حاجت خود را
بخواهد ونیز بگوید اللّٰهُمَّ اِنِّی اِلَیْکَ فَقِیرٌ وَاِنِّی خَائِفٌ مُسْتَجِیرٌ
فَلَا تُبَدِّلِ اسْمِی وَلَا تُغَیِّرْ جِسْمِی ونیز سنتست که هر بار
که در طواف برابر در خانهٔ کعبه شود صلوات بفرستد
واین کلمات را نیز بگوید سَائِلُکَ بِبَابِکَ مِسْکِینُکَ
بِبَابِکَ فَقِیرُکَ بِبَابِکَ فَتَصَدَّقْ عَلَیْهِ بِالْجَنَّةِ وسنتست
بوسیدن حجر الاسود در هر شوط وهمچنین بوسیدن
هر رکن از چهار رکن کعبه خصوصا رکن یمانی ورکن
عراقی را وسنتست تند رفتن در سه شوط اول

واهسته رفتن در چهار شوط دیگر و هر وقت که در
اثنای طواف بحجر اسمعیل رسد این دعا بخواند
اللّهمّ ادخلنی الجنّة برحمتك وعافنی من السّقم
واوسع علیّ من الرّزق الحلال وادرأ عنّی شرّ
فسقة الجنّ والانس وشرّ فسقة العرب والعجم
ودر شوط هفتم چون بمستجار رسد چنانکه محلش از شکل
ظاهر است روبرو کرده خود را بان بچسباند واین دعا
بخواند اللّهمّ البیت بیتك والعبد عبدك وهذا مکان
العائذ بك من النّار و بگناهان خود اعتراف کند
چه از حضرت امام جعفر صادق علیه السّلام رویست
که اقرار نمیکند هیچکس بگناهان خود در نزد مستجار
مگر انکه می امرزد خدای تعالی گناهان او را و بعد
از اقرار بگناهان بگوید اللّهمّ من قبلك الرّوح والفرج
والعافیة اللّهمّ انّ عملی ضعیف فضاعفه لی واغفر لی
ما اطّلعت علیه منّی وخفی علی خلقك استجیر بالله

من النّار اللّهمّ قنّعنی بما رزقتنی وبارك فیما اتیتنی وچون
از طواف فارغ شود باید در عقب مقام ابرهیم
یا در پهلوی ان دو رکعت نماز طواف بکذارد و نیت
چنین کند که دو رکعت نماز عمرهٔ تمتّع میکذارم واجب
تقرّب بخدا و سنّت است که در رکعت اوّل بعد از حمد
سورهٔ قل هو الله و در ثانی سورهٔ قل یا ایها الکافرون
بخواند و بعد از ان حمد و ثنای خدای تعالی بکند
و صلوات بر محمّد و ال او بفرستد و بخواهد از خدای
تعالی که قبول کند این عبادت از او انکه نزد حجر الاسود
اید و حجر را در برگیرد و ببوسد اگر میسّر شود والا
بدست راست حجر را مس کند و دست را ببوسد
و اگر ان نیز میسّر نشود دست بسوی ان اشاره
کند و همان دعا را که پیش از این در نزد حجر الاسود
خوانده بود بخواند واز انجا نزد چاه زمزم اید یک
دلو یا دو دلو اب بکشد از دلوی که مقابل حجر الاسود است
و اگر نتواند دلو دیگر و از ان بخورد و بر بدن خود

ریزد و بگوید اللهم اجعله علماً نافعاً ورزقاً
واسعاً وشفاءً من کل داءٍ وسقمٍ آداب سعی صفا و مروه
بعد از آن متوجه شود بسعی صفا و مروه از
دری که مقابل حجر الاسود است و آن در الحال
داخل مسجد الحرام گردانیده اند اما دو ستون بجای
پایهای آن در نصب کرده اند محاذی دری که
درین زمان بباب الصفا مشهور است باید که
از میان آن دو ستون بگذرد و از باب الصفا
بیرون رود باید که با سکینه و وقار باشد
و بصفا بالا رود چندانکه خانه کعبه بنظرش
آید پس رو بآن رکنی که حجر الاسود در اوست
بایستد آن مقدار که سوره بقره توان خواند
پس هفت نوبت الله اکبر هفت نوبت لا اله الا الله بگوید
وسه بار لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک

وله الحمد

وله الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی وهو حی
لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیءٍ قدیر بگوید
و بعد از آن صلوات بفرستد وسه بار بگوید الله اکبر
الحمد لله علی ما هدانا والحمد لله علی ما ابلانا
والحمد لله الحی القیوم والحمد لله الحی الدائم وسه بار بگوید
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد
ان محمداً عبده ورسوله لا نعبد الا ایاه مخلصین
له الدین ولو کره المشرکون وسه بار بگوید اللهم انی
اسئلک العفو والعافیة والیقین فی الدنیا
والآخرة وسه بار بگوید اللهم آتنا فی الدنیا حسنةً وفی
الآخرة حسنةً وقنا عذاب النار بعد از آن
صد بار الله اکبر صد بار لا اله الا الله صد بار الحمد لله صد بار
بگوید سبحان الله بگوید و آنگه بگوید لا اله الا الله
وحده وحده انجز وعده ونصر عبده وغلب الا
حزاب وحده فله الملک وله الحمد وحده اللهم

بارك لي في الموت وفيما بعد الموت اللهم اعوذ
بك من ظلمة القبر ووحشته اللهم اظلني تحت
عرشك يوم لا ظل الا ظلك وبنی بگوید استودع الله
الرحمن الرحيم الذي لا تضيع ودايعه ديني ونفسي
واهلي ومالي وولدي اللهم استعملني على كتابك
وسنة نبيك وتوفني على ملته واعذني
من مضلات الفتن اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته
قط فان عدت فعد علي بالمغفرة انك انت
غني عن عذابي وانا محتاج الى رحمتك فيا
من انا محتاج الى رحمتك رحمته ارحمني اللهم
افعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله
فانك ان تفعل بي ما انا اهله تعذبني ولن تظلمني
اصبحت اتقي عذابك ولا اخاف جورك فيا من
هو عدل لا يجور ارحمني واگر فرصت خواندن
کل دعا

هاندا شته باشد انچه از انجمله میسر
شود بخواند وچون فارغ شود پایین اید بمحلی
که در انجا سعی باید کرد پس سینهٔ پای خود را
بر زینهٔ اول از صفا چسبانیده نیت کند که سعی
میان صفا و مروه میکنم جهت انکه واجبست
تقرب بخدا او بیفاصله روانهٔ مروه شود
ودر اثنای سعی ایندعا بخواند بسم
الله والله اكبر وصلى الله على محمد واله اللهم
اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم انك انت الاعز
الاجل الاكرم يا ذا المن والفضل والكرم والنعماء
والجود واغفر لي ذنوبي انه لا يغفر الذنوب
الا انت وباید که در ابتدای سعی از صفا
بتانی رود ودر ما بین مناره وکوچهٔ عطارا
هروله کند وباز بتانی رود تا بمروه رسد

وهروله عبارتست از تند رفتن بشرط آنکه
گامها زیاده از متعارف راه رفتن نگذارد نه
آنکه مثل دویدن شتر بود چنانکه در میان
عوام مشهور است و بمروه رسد انگشتان پارا چون
بر پنبهٔ اول مروه رساند و از مروه نیز سعی بصفا
نماید بهمان طریق که از صفا بمروه نمود یعنی
پاشنهٔ پارا بر پنبهٔ اول مروه چسپاند و روانهٔ
صفا شود و در اول و آخر بتانی رود در مابین
کوچهٔ عطاران و مناره هروله کند و بصفا
بنحوی رسد که سر انگشتان پارا بر پنبهٔ اول
صفا رساند و این قاعده را در هر سعی مرعی
دارد و هفت سعی که اول او از صفا بمروه است
چون بمروه رسد بالای مروه رود و مقابل
کعبه ایستاده ادعیه که بر بالای صفا خواند آنجا
نیز بخواند

نیز بخواند و در سعی کردن نهایت رعایت کند که مبادا
زیاده از هفت سعی یا کمتر از و بجای آورد
آداب تقصیر عمره چون از سعی کردن فارغ شود تقصیر
بجای آورد یعنی چیزی از ناخن پای یا ناخن دست
بگیرد یا از موی بدن چیزی ازاله کند هر چند
سه موی باشد و هر چند بکندن باشد جایز است
تراشیدن سر اما تراشیدن بعضی آن جایز نیست
و نیت تقصیر چنین کند که تقصیر میکنم در عمرهٔ
تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا و وقا
نیست مشغول بتقصیر کردن شود تا اینجا بود
افعال عمرهٔ تمتع پس بعد از تقصیر حلال میشود
بر او جمیع آنچه حرام شده بود باحرام و مکان آنچه
در سعی صفا و مروه مذکور شد محلش از شکل
ظاهر است **آداب حج تمتع** روز ترویه که آن روز

هشتم ماه ذی الحجه است باید که وقت ظهر بمسجد
الحرام آید و در زیر ناودان خانهٔ کعبه که در میان
حجر اسمعیل است یا در نزد مقام ابراهیم یا در
غیر آن نیت احرام حج تمتع کند باین طریق که احرام
حج تمتع میکنم جهت آنکه واجبست تقرب بخدا وبی
فاصله تلبیه گوید که اللهم لبیک تا آخر چنانکه
در احرام عمره گذشت و اگر دعای که بعد از تلبیات
خوانده میشود بخواند پس بجای لبیک بمتعة
بعمرةٍ الی الحج لبیک بگوید که لبیک بحجةٍ تمامها
وبلاغها علیک بهتر آنست که چون خواهد
که بمسجد الحرام آید جهت احرام حج شارب بگیرد
و ناخن بچیند و غسل کند و آن دو جامهٔ
که احرام در آن میکند بپوشد و پای برهنه
کند با سکینه و وقار داخل مسجد الحرام شود

پس دو رکعت

پس دو رکعت نماز نزد مقام ابراهیم یا در حجر اسمعیل
بکند و بنشیند تا ظهر شود و چون نماز ظهر کند
بگوید اللّٰهُمَّ اِنّی اُرِیدُ الحَجَّ فَیَسِّرْهُ لِی وَحُلَّنِی حَیْثُ
حَبَسْتَنِی لِقَدَرِکَ الَّذِی قَدَّرْتَ عَلَیَّ اَحْرَمَ لَکَ
وَشَعْرِی وَبَشَرِی وَلَحْمِی وَدَمِی مِنَ النِّسَاءِ وَالثِّیَابِ
وَالطِّیبِ اُرِیدُ بِذٰلِکَ وَجْهَکَ وَالدَّارَ الآخِرَةَ
بعد از آن نیت کرده تلبیه گوید پس چون روانهٔ
منی شود در آن حال این دعا بخواند اللّٰهُمَّ اِلَیْکَ
صَمَدْتُ وَبِکَ اعْتَمَدْتُ وَوَجْهَکَ اَرَدْتُ
اَسْئَلُکَ اَنْ تُبَارِکَ لِی فِی رَحْلِی وَاَنْ تَقْضِیَ
لِی حَاجَتِی وَاَنْ تَجْعَلَنِی مِمَّنْ تُبَاهِی بِهِ الْیَوْمَ
مَنْ هُوَ اَفْضَلُ مِنِّی اللّٰهُمَّ اِیَّاکَ اَرْجُو وَاِیَّاکَ
اَدْعُو فَبَلِّغْنِی اَمَلِی وَاَصْلِحْ لِی عَمَلِی وچون بمنی
فرود آید بگوید اللّٰهُمَّ هٰذِهِ مِنًی وَهِیَ

مِمَّا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيْنَا مِنَ الْمَنَاسِكِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ
تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى اَنْبِيَائِكَ فَاِنَّمَا اَنَا
عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ ونماز ظهر وعصر را در منی
بکذارد اکر پیش از نماز از مکه بیرون آمده باشد
وشب عرفه که شب نهم است تا طلوع فجر در منی
توقف نماید ونماز صبح را کذارده روانه عرفات
کردد وافضل آنست تا طلوع آفتاب در منی
باشد وروز عرفه روانه عرفات شود
آداب عرفات واجبست که اول وقت پیشین روز
عرفه قطع تلبیه کند بعد از آن نیت وقوف
عرفات کند باینطریق که توقف عرفات میکنم
از حال تا وقت غروب آفتاب در حج اسلام
حج تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا
واکر تواند پیش از نیت وقوف غسل
وقوف

وقوف بکند ونیت چنین کند که غسل وقوف
عرفات میکنم از برای آنکه سنتست تقرب بخدا
ونماز ظهر وعصر را در اول وقت باهم جمع
کند بیک اذان ودو اقامت وباید که بعد از
نماز ظهر وعصر تا غروب آفتاب رو بقبله بنشیند
یا بایستد وخاطر بهیچ چیز مشغول نسازد وکلی
بتوجه بدرکاه الهی وباید که میانه او واسمان
حایلی نباشد مثل خیمه ومانند آن واعتراف
کند بکناهان خود ودعا کند جهت برادران
مؤمن واقلا چهل نفر مؤمن را دعا کند باسمه
وصد نوبت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وصد نوبت لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وصد نوبت اَللّٰهُ اَكْبَرُ
وصد نوبت سُبْحَانَ اللّٰهِ بکوید بعد از آن صد بار قُلْ هُوَ اللّٰهُ
بخواند آنکه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ فَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ
اَخْيَبِ وَفْدِكَ وَارْحَمْ مَسِيرِي اِلَيْكَ مِنَ الْفَجِّ
الْعَمِيقِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَشَاعِرِ كُلِّهَا فُكَّ رَقَبَتِي

مِنَ النَّارِ وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَادْرَا
عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَشَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ اَللّٰهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَخْذُلْ عَنِّي وَلَا تَسْتَدْ
رِجْنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجُوْ
دِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَمَنِّكَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ
وَيَا اَبْصَرَ النَّاظِرِيْنَ وَيَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ وَيَا اَرْحَمَ الرَّا
حِمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ بعد از ان حاجت
خود را بخواهد پس دستها را بر دارد و رو
بسوی اسمان کرده بگوید اَللّٰهُمَّ حَاجَتِي
اِلَيْكَ الَّتِي اِنْ اَعْطَيْتَهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَاِنْ
مَنَعْتَهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا اَعْطَيْتَنِي اَسْئَلُكَ خَلَاصَ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ وَمِلْكُ يَدِكَ
نَاصِيَتِي بِيَدِكَ وَاَجَلِي بِعِلْمِكَ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُوَفِّقَنِي لِمَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَاَنْ تَسْلَمَ مِنِّي مَنَا

سِكِي

سِكِي الَّتِي اَرَيْتَهَا خَلِيلَكَ اِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَدَلَلْتَ عَلَيْهَا نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ رَضِيْتَ عَمَلَهُ وَاَطَلْتَ عُمْرَهُ
وَاَحْيَيْتَهُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَيٰوةً طَيِّبَةً لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيْتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي تَقُوْلُ وَخَيْرًا مِمَّا
نَقُوْلُ وَفَوْقَ مَا يَقُوْلُ الْقَائِلُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوْذُ
بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَسْوَاسِ الصَّدْرِ وَمِنْ شَتَاتِ
الْاَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي
نُوْرًا وَفِي سَمْعِي نُوْرًا وَفِي بَصَرِي نُوْرًا وَفِي لَحْمِي
نُوْرًا وَفِي دَمِي وَعِظَامِي وَعُرُوْقِي وَمَقَامِي وَمَقْعَدِي
وَمَدْخَلِي وَمَخْرَجِي نُوْرًا وَاَعْظِمْ لِي نُوْرًا يَا رَبِّ
يَوْمَ اَلْقَاكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ و دعاهای
روز عرفه بسیارست واین مختصر چون گنجایش

آنها نداشت لهذا باینقدر اکتفا نمود اما اگر تواند
دعای عرفهٔ صحیفهٔ کامله را بخواند که افضل دعا
های امروز است وچون مغرب داخل شود پیش از نماز
مغرب از عرفات متوجه مشعر الحرام شود واگر پیش
از غروب از عرفات روانه شود باید که شتری قربانی
کند واگر قادر نباشد هیجده روز روزه بدارد و
در وقت بیرون آمدن از عرفات این دعا بخواند
اللّهم لا تجعله آخر العهد من هذا الموقف وارز
قنیه ابدا ما ابقیتنی واقلبنی الیوم مفلحا منجحا
مستجابا لی مرحوما مغفورا بافضل ما ینقلب
به الیوم احد من وفدك علیك واعطنی
افضل ما اعطیت احدا منهم من الخیر والبرکة
والرحمة والرضوان والمغفرة وبارك لی فیما
ارجع الیه من اهل او مال او قلیل او کثیر وبارك

لهم فی

لهم فی آداب مشعر الحرام وچون روانهٔ مشعر الحرام
شود باید که با تأنی و وقار باشد و استغفار
کند و بسیار بگوید اللّهم اعتق رقبتی من النار
وچون بکثیب رسد وآن تل ریگ سرخی است
در جانب راست راه نسبت بکسی که از عرفات
بمشعر الحرام رود چنانکه از شکل ظاهر است
سنت است که این دعا را بخواند اللّهم ارحم
موقفی وزد فی عملی وسلم لی دینی وتقبل
مناسکی وسنت است که نماز مغرب وعشا را تاخیر
کند تا وقتی که بمشعر رسند اگرچه ربع شب شود
وجمع کند میان نماز شام وعشا بیك اذان
ودو اقامت وواجبست که چون بمشعر رسد
نیت وقوف کند باینطریق که توقف میکنم
ازین وقت تا طلوع فجر در مشعر الحرام در حج
تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا وسنت

که تا صبح مشغول بذکر و دعا باشد از جمله این دعا
را بخواند اللّهمّ هذه جمعٌ اللّهمّ انّی اسئلك ان
تجمع لی فیها جوامع الخیر کلّه اللّهمّ لا تؤیسنی
من الخیر الّذی سألتك ان تجمعه لی فی قلبی
ثمّ اطلب به الیك ان تعرّفنی ما عرّفت اولیا
ئك فی منزلی هذا وان تقینی جوامع الشرّ
اوّل شب غسل کند جهت وقوف واگر تواند
مشعر الحرام و نیّت چنین کند که غسل بودن
در مشعر الحرام میکنم جهت آنکه سنّت تقرّب
بخدا و اگر تواند آن شب را احیا دارد و تا
صبح با وضو بوده مشغول عبادت باشد
و اگر حجّ اوّل او باشد سنّت بود بالای
کوهی که در مشعر الحرام است که آنرا کوه قزح
گویند و ذکر الهی بجای آورد و سنّت
که هفتاد سنگ ریزه که بدان رمی جمره
میکند

میکند از مشعر الحرام برچیند و مکروه است که
یک سنگ را بشکند و چند سنگ کند بلکه باید
که هر یک یک را علیحده برچیند و اگر زیاده
از هفتاد نیز برچیند جهت احتیاط بهتر
خواهد بود و باید که سنگها سیاه رنگ و نقطه‌دار
الوان نبوده باشد و هر یک بمقدار بند بالای انگشت
پا باشد و سنّت شستن آن سنگها هر چند
طاهر باشد و باید در تمام آن شب از ذکر
خدای تعالی فارغ نباشد و صلوات بر حضرت
رسول صلی الله علیه و آله بسیار بفرستد و این دعا
را بخواند اللّهمّ ربّ المشعر الحرام فكّ رقبتی
من النار واوسع علیّ من رزقك الحلال
وادرأ عنّی شرّ فسقة الجنّ والانس اللّهمّ
انت خیر مطلوب الیه وخیر مسئول ولکلّ

[illegible]

وافد جائزة فاجعل جائزتی فی موطنی هذا
ان تقیلنی عثرتی وتقبل معذرتی وعن تجاوز
عن خطیئتی ثم اجعل التقوی من الدنیا زادی
وچون صبح صادق شود مقارن طلوع صبح
واجبست که نیت علیحده کند جهت وقوف در
مشعر الحرام باین طریق که توقف میکنم در مشعر الحرام
ازین وقت تا برامدن آفتاب در حج تمتع جهت
آنکه واجبست تقرب بخدا بعد ازان نماز صبح کرده
مشغول حمد و ذکر الهی گردد و صلوات بر
حضرت رسول صلی الله علیه و آله بفرستد و بگوید
اللهم رب المشعر الحرام تا آخر دعای که مذکور
شد آداب منی چون آفتاب طلوع کند باید که
از مشعر الحرام روانه منی گردد و سنتست که
با سکینه و وقار ذکر و استغفار متوجه شود
وچون

وچون بوادی محسر رسد و آن موضعیست
متصل بمشعر الحرام چنانکه از شکل ظاهر است
سنتست که صد گام تند رود و این دعا بخواند
اللهم سلم عهدی واقبل توبتی واجب
دعوتی واخلفنی فیمن ترکت بعدی وچون
بمنی رسد سه امر در او واجبست رمی جمرهٔ
عقبه و ذبح و حلق آداب رمی جمره یعنی زدن میلی
که از آن جمرهٔ عقبه گویند بهفت سنگ ریزه
و آن آخر جمراتست نسبت بکسی که از منی بسوی
کعبه رود و اول است نسبت بکسی که از مکه آید
چنانکه از شکل ظاهر است پس در برابر جمرهٔ
عقبه بایستد بمقدار ده گز یا پانزده گز شرعی
دور از او و در جانب راه چنانکه پشتش

بعقبه باشد و رویش بجانب جمرهٔ عقبه و ازان
سنگ ریزها که از مشعر الحرام برچیده است
شش عدد در دست چپ گیرد و یکی در دست
راست و بگوید اللهم هذه حصیاتی فاحفظهن لی
وارفعهن فی عملی و آن یک سنگ را بشکم انگشت
بزرگ دست راست نهد و نیت کرده بناخن انگشت
سبابه یا انگشت میانین بیندازد و نیت چنین کند
که میزنم این میل را بهفت سنگ در حج اسلام حج
تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا و مقارن
نیت آن سنگ را بیندازد بعد از آن سنگ دیگر
را و دیگر را تا هفت سنگ تمام شود و با هم
انداختن دو سنگ یا زیاده از آن جایز نیست
و همچنین رسانیدن بمیل نیز محسوب نیست
و در وقت انداختن هر یک الله اکبر بگوید
و این دعا

و این دعا بخواند اللهم ادحر عنی الشیطان اللهم
تصدیقا بکتابک و علی سنة نبیک صلی الله علیه
و آله اللهم اجعله حجا مبرورا و عملا مقبولا و سعیا
مشکورا و ذنبا مغفورا اما ذبح و نحر نحر عبارتست از
قربان کردن شتر و ذبح عبارتست از قربان
کردن غیر آن پس اگر قربانی او شتر باشد باید
که پا بسال ششم گذاشته باشد و اگر گوسفند
باشد باید که کمتر از هفت ماه نباشد و اگر
بز یا گاو باشد باید که بسال دوم گذاشته
باشد و باید که بیمار و کور و لاغر و لنگ
و بیچیه و گوش بریده و شاخ شکسته و مشترک
میان دو کس نباشد و چون خواهد که قربانی
را بکشد بگوید وجهت وجهی للذی فطر السموات
والارض حنیفا مسلما و ما انا من المشرکین ان

صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
اللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنِّي بعد از آن نیت کند باین طریق که این قربانی
میکنم در حج تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدای
و مقارن نیت کارد بر حلق قربانی نهد بنحوی که
آخر نیت با قطع بریدن یکی باشد و اگر خود نتواند
کشت شخصی را نایب کند و نایب چنین نیت کند که
این قربانی را میکنم بنیابت فلانی در حج اسلام
حج تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا و اولی
آنست که هر دو نیت کنند و دست خود را بالای
دست نایب نهد و باید که قربانی را سه حصه
کند حصه را تصدق کند و حصه را خود بخورد
حصه را هدیه کند امّا حلق و آن عبارتست
از سر تا

از سر تراشیدن یعنی واجب است بعد از آن
آنکه فارغ شود از قربانی و قیمت از سر خود
بتراشد یا چیزی از موی سر یا روی یا بدن بگیرد
یا ناخنی بگیرد امّا سر تراشیدن افضل است
خصوصاً کسی را که نو حج باشد و نیت چنین کند
که ازاله مو میکنم در حج اسلام حج تمتع جهت آنکه
واجبست تقرب بخدا و مقارن نیت شروع بازا
له مو کند و باید که در آن حال رو بقبله باشد
و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اللّٰهُمَّ أَعْطِنِي
بِكُلِّ شَعْرَةٍ نُوراً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ و شروع از جانب
راست کند و سنتست که مو را در منی دفن
کند و ناخن بچیند و شارب را بگیرد و چون
ازین امر فارغ شود حلال میشود بر او آنچه
حرام شده بود باحرام حج مگر زن و بوی

خوش **آداب طواف حج اسلام** چون از افعال منی
فارغ شود پس رجوع بمکه کند جهت بجا آورد
ن طواف حج اسلام وطریقش همان طریقیست
که در طواف عمره گذشت وتفاوتی نیست پس باید مکی در نیت
که نزد حجر الاسود آید ونیت چنین کند که طواف
حج اسلام حج تمتع میکنم جهت آنکه واجبست تقرب
بخدا پس هفت شوط را با آدابی که در طواف
عمره گذشت بهمان طریق بجای آورد بعد از آن
دو رکعت نماز زیارت در عقب مقام ابراهیم
بگذارد ونیت چنین کند که دو رکعت نماز
طواف حج اسلام میکنم واجب تقرب بخدا بعد
از آن برود بسعی صفا و مروه وبا آدابی که گذشت
سعی را بجای آورد وچون ازین افعال فارغ شود
بوی خوش بر او حلال میشود وباقی میماند حرام
بودن زن وچون حج نسا را نیز بجای آورد زن نیز
بر او حلال

بر او حلال میشو **آداب حج نسا** وآن عبارتست از هفت
شوط با نیت ودو رکعت نماز وتفاوتی نیست
طریق طواف ونماز او را با طواف ونماز حج
اسلام مکی در نیت پس بیاید نزد حجر الاسود
ونیت چنین کند که طواف حج نسا میکنم در حج
اسلام حج تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا پس
هفت شوط بکند با آدابی که گذشت بعد از آن
بیاید بمقام حضرت ابراهیم علیه السلام ودو رکعت
نماز طواف بکند ونیت چنین کند که دو رکعت
نماز طواف حج نسا میکنادم در حج اسلام حج تمتع آنکه
واجبست تقرب بخدا وچون ازین امر فارغ
شود زن بر او حلال میشود وسنتست که سیصد
شصت طواف بکند بعدد ایام سال واگر از آن
عاجز باشد وعاجز آید سیصد شصت شوط
بفعل آورد وبعد از هر هفت شوط دو رکعت

نماز طواف بکند پس مجموع پنجاه یك طواف خواهد
شد و سه شوط زاید را در آخر طواف آخر
خواهد افزود و ابن زهره که یکی از مجتهدین است
بر آنست که چهار شوط دیگر بر آن سه شوط
ضم میباید کرد تا آن نیز یکطواف میشود آداب بودن
لیالی تشریق در منی چون فارغ شود از حج اسلام که
آن عبارتست از هفت شوط و دو رکعت
نماز و سعی مابین صفا و مروه و از حج نسا که
آن عبارتست از هفت شوط و دو رکعت
نماز واجبست که در همان روز عود کند
بمنی و لیالی تشریق را که آن شب یازدهم
و دوازدهم و سیزدهم ذی الحجه است در منی
بروز آورد و هر شب بعد از غروب آفتاب نیت
کند که بروز می آورم این شب را در منی در حج اسلام
حج تمتع جهت آنکه واجبست تقرب بخدا او واجبست
که در هر یک

که در هر یك ازین سه روز که آن روز یازدهم
و دوازدهم و سیزدهم رمی جمرات کند یعنی
هفت سنگ بر جمرهٔ اولی اندازد و آن دور
ترین جمره هاست از کعبه و نزدیکترین جمره هاست
بمشعر الحرام و هفت سنگ بر جمرهٔ میانین اندا
زد و آن در میان جمرهٔ اولی و جمرهٔ عقبه است
و هفت سنگ بر جمرهٔ عقبه اندازد و آن نز
دیکترین جمره هاست بمکه چنانکه از شکل ظاهر است
و طریق رمی و آداب سنتی آن بهمان طریقیست
که در جمرهٔ عقبه گذشت و فرقی نیست مگر در
دو چیز یکی آنکه جمرهٔ اولی و جمرهٔ میانین را در
وقت رمی بر دست راست گیرد بنحوی که رو بقبله
و بر جمرهٔ هر دو باشد دوم آنکه بعد از رمی
هر یك ازین دو جمره اندکی در نزد آن جمره بایستد
و مشغول حمد و صلوات و دعا شود اما ایستادن

نزد جمرهٔ عقبه سنّت نیست و بهترین وقت جهت
رمی در این ایّام وقت زوال است و باید رعایت
ترتیب جمرات کند پس اگر رمی را عکس کند مثل آنکه
جمرهٔ میانین را پیش از جمرهٔ اولی رمی کند یا جمرهٔ عقبه
را پیش از جمرهٔ میانین یا جمرهٔ اولی رمی کند باید که
اعاده کند تا ترتیب حاصل شود و اگر کسی را
در روز رمی جمار میسّر نشود مثل آنکه مریض
باشد یا خایف یا راعی یا مملوکی که آقا رخصت
رمی در روز ندهد جایز است که در شب رمی
کند و باید که درین سه شبانه روز در منی
باشد و نمازهای واجبی و سنّتی را در مسجد
خیف کند و افضل مواضع مسجد خیف از منا
رئیست که در میان مسجد است تا سی ذرع
از جانب قبله از یمین و یسار و بعضی از
مجتهدین تا سی ذرع از هر جانب منار
کفته اند

کفته اند و محلّ جملهٔ آنها از شکل ظاهر است
و چون خواهد از منی کوچ کند سنّتست که شش
رکعت نماز در اصل صومعهٔ مسجد بکند و کوچ
کردن از منی در روز دوازدهم نیز جایز است
امّا کسی را که از زن و صید اجتناب نموده
باشد مگر آنکه آن روز آفتاب غروب کند
و او در منی باشد پس واجب میشود که
که شب سیزدهم نیز در منی باشد و بر تقدیری
که روز دوازدهم از منی رود که این رفتن را
نفر اوّل گویند باید سنگهای روز سیزدهم
را در منا دفن کند و نفر ثانی که آن عبارتست
از کوچ کردن روز سیزدهم از منی پیش از
نماز ظهر جایز است امّا افضل بعد از ظهر است
امّا نفر اوّل که آن عبارتست از کوچ کردن

از منا در روز دوازدهم پیش از ظهر جایز
نیست این بود تمام افعال حج که مذکور شد

آداب داخل شدن خانه کعبه

سنت است کسی را که
نوحج باشد از داخل خانه شود البته اما
واجب نیست پس چون خواهد داخل شود
غسل کند و پای برهنه داخل شود و بعد
از داخل شدن بگوید اللهم انک قلت
و من دخله کان آمنا فآمنی من عذابک
عذاب النار و باید که بالای سنگ سرخی
که ما بین دو ستون که در خانه کعبه است
دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت
اول الحمد یکبار و حم سجده یکبار و در رکعت
دوم الحمد یکبار و بعد از آیات سوره حم
سجده از آیات دیگر و آن پنجاه و چهار
آیت است

آیت است و در هر کنج از کنجهای خانه
دو رکعت نماز کند و بعد از آن این دعا
بخواند اللهم من تهیأ و تعبأ و اعد و استعد
لوفادة الی مخلوق رجاء رفده و طلب نائله
و جائزته فالیک یا رب تعبئتی و استعدادی
و رجاء عفوک و طلب نائلک و جائزتک فلا
تخیب دعائی یا من یخیب علیه سائل و لا
ینقصه نائل فانی لم آتک ثقة بعمل صالح
عملته و لا لوفادة مخلوق رجوته اتیتک
مقرا علی نفسی بالاساءت و الظلم معترفا
بان لا حجة لی و لا عذر و اتیتک ارجو عظیم
عفوک الذی عفوت به علی الخاطئین فلم یمنعک
طول عکوفهم علی عظیم الجرم ان عدت علیهم
بالرحمة فیا من رحمته واسعة و عفوه عظیم

یا عظیم یا عظیم یا عظیم بعد از آن سجود کند
و تتمهٔ دعا را تا آخر در سجود بگوید لا یرد
غضبك الا حلمك ولا ینجی من سخطك الا
التضرع الیك فهب لی یا الهی فرجا بالقد
رة التی تحیی بها میت البلاد ولا تهلكنی
غما حتی تستجیب لی وتعرفنی الاجابة فی
دعاء واذقنی طعم العافیة الی منتهی اجلی
ولا تشمت بی عدوی ولا تسلطه علی ولا
تمكنه من عنقی الهی ان وضعتنی فمن ذا الذی
یرفعنی وان رفعتنی فمن ذا الذی یضعنی وان
اهلكتنی فمن ذا الذی یتعرض لك فی عبدك
او یسئلك عن امره وقد علمت انه لیس فی حكمك
ظلم ولا فی نقمتك عجلة وانما یعجل من یخاف
الفوت وانما یحتاج الی الظلم الضعیف وقد تعالیت
یا الهی

یا الهی عن ذالك علوا كبیرا اللهم انی اعوذ
بك فاعذنی واستجیر بك فاجرنی واستر
زقك فارزقنی واتوكل علیك فاكفنی واستنصرك
علی عدوی فانصرنی واستعین بك فاعنی
واستغفرك یا الهی فاغفر لی آمین آمین آمین
رب العالمین وچون خواهد از خانه بیرون آید
حلقهٔ در را بگیرد و بگوید الله اكبر الله اكبر
الله اكبر اللهم لا تجهد بلائی ولا تشمت بی اعدائی
فانك انت الضار النافع وچون از خانه فرود آید
رو بدیواری كه در خانه در او ست كرده
دو ركعت نماز كند بنحوی كه در خانه در جانب
چپ او باشد الآداب زیارت حج وداع چون خواهد
زیارت وداع كند نیت چنین كند كه طواف
وداع خانهٔ كعبه میكنم سنت تقرب بخدا و اگر
تواند در هر شوط حجر الاسود و ركن یمانی

را ببوسد و اگر نتواند در شوط اول و دوم
ببوسد و در شوط آخر خود را بمستجار
بچسباند بنحوی که در طواف عمره گذشت
و اگر تواند نزد حجر الاسود و در میان
در کعبه و حجر الاسود شکم خود را بکعبه
بچسباند و دست چپ خود را بحجر الاسود
گذارد و دست راست خود را از جانب
در بخانه کعبه بچسباند و بگوید الحمد
لله وصلى الله على سيدنا ونبينا محمد
وآله اللهم صل على محمد عبدك ورسولك
وامينك وحبيبك ونجيبك وخيرتك
من خلقك اللهم كما بلغ رسالاتك وجاهد
في سبيلك وصدع بامرك واوذي فيك
حتى

حتى اتاه اليقين اللهم اقلبني مفلحا مستجابا منجحا
بافضل ما يرجع به احد من وفدك من المغفرة
والبركة والرضوان والعافية بما يسعني ان اطلب
فاسئلك ان تعطيني مثل الذي اعطيته او فضلا
من عندك تزيدني عليه اللهم ان امتني
فاغفر لي وان احييتني فارزقنيه من قابل اللهم
لاتجعله اخر العهد من زيارة بيتك اللهم
اني عبدك وابن عبدك وابن امتك حملتني
على دابتك وسيرتني في بلادك حتى
ادخلتني حرمك وامنك وقد كان حسن
ظني بك ان تغفر لي ذنوبي فان كنت
غفرت لي ذنوبي فازدد عني رضا وقربني
اليك زلفى ولا تباعدني وان كنت لم تغفر لي

فمن الآن فاغفر لي قبل ان تنأى عن بيتك
داري فهذا اوان انصرافي ان كنت اذنت
لي غير راغب عنك ولا عن بيتك ولا
مستبدل بك ولا به اللهم احفظني من
بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن
شمالي حتى تبلغني اهلي فاذا بلغتني اهلي
فاكفني مؤنة عبادك وعيالي فانك ولي ذلك
من خلقك ومني بعد از آن بنزد چاه زمزم
آید و قدري از آن آب بخورد و چون خواهد
که بیرون رود در حال بیرون رفتن از مسجد
بگوید آئبون تائبون عابدون لربنا
حامدون الی ربنا راغبون الی الله راجعون
انشاء الله و چون خواهد که از مسجد الحرام
به بیرون

به بیرون آید بر آستانهٔ در مسجد سجدهٔ
طویلی بکند و بگوید اللهم تقبل من الحج والعمرة
ولا تجعله آخر العهد منی فارزقنی العود
ثم العود ثم العود ثم العود و چون از سجده
برخیزد رو بخانه کعبه کرده بگوید اللهم
انی انقلب علی لا اله الا الله و سنت که یک
درهم خرما بگیرد و مشت مشت تصدق
بکند که اگر در حال احرام تقصیری ازو واقع
شده باشد مثل انداختن موی یا انداختن
شپشی که او غافل بوده باشد آن تصدق
و کفارهٔ آن میشود مناسک حج این بود تمام
شد خدا بیامرزد هر که خواند دعا طمع دارم
ذانکه من بندهٔ گنه کارم راقم الحروف محمد علی ابن محمد علی

بدانكه چون كسى كه از مكه متوجه مدينهٔ منوره باشد
بايد كه بمسجد غدير خم در آيد و در آنجا دو ركعت
نماز بگذارد خواه در شب باشد و خواه در روز
و دعا كند بآنچه خواهد چه آن موضعى است كه
حضرت رسول صلى الله عليه و آله نصب كرد امير المؤمنين
عليه السلام را بر خلافت و چون بمعرس آيد كه
واقعست آن در ذى الحليفه برابر مسجد شجره كه در
جانب قبله است آنجا فرود آيد و دو ركعت نماز
در آنموضع بگذارد جهت تاسى بحضرت رسول
صلى الله عليه و آله و آنكه استراحتى در آنجا بكند
و چون بمدينه رسد غسل كند جهت دخول مدينه
و همچنين جهت دخول مسجد و جهت زيارت
و در حين غسل دعا بخواند چنانكه در مقدمه ذكر
شد و از باب جبرئيل داخل مسجد شود و بر درى

كه در مسجد

كه در مسجد رسول خداست و در مسجد بايستد و بگويد
اللّهمّ انى قد وقفت على باب بيت من
بيوت نبيك و آل نبيك عليه و عليهم السلام
و قد منعت الناس من الدخول الى بيوته
الا باذن نبيك فقلت يا ايها الذين آمنوا لا
تدخلوا بيوت النبى الا ان يؤذن لكم اللهم
انى اعتقد حرمة نبيك فى غيبته كما اعتقد
فى حضرته و اعلم ان رسلك و خلفائك احياء
عندك يرزقون و يرون مكانى فى وقتى هذا
او زمانى و يسمعون كلامى فى وقتى هذا و ير
دون على سلامى و انك حجبت عن سمعى
كلامهم ففتحت باب فهمى بلذيذ مناجاتهم
فانى استاذنك اولا و استاذن رسولك صلوا

عليه ثانيا واستاذن خليفتك المفروض على
طاعته فى الدخول فى ساعتى هذه الى بيته
واستاذن ملائكتك الموكلين بهذه البقعة
المباركة المطيعة لله السامعة السلام عليكم
ايها الملائكة الموكلون بهذا المشهد المبارك
ورحمة الله وبركاته باذن الله واذن رسوله
واذن خلفائه واذنكم صلوات الله عليكم
اجمعين ادخل هذا البيت متقربا الى الله بالله
ورسوله محمد وآله الطاهرين وكونوا ملا
ئكة الله اعوانى وكونوا انصارى حتى ادخل
هذا البيت وادعو الله بفنون الدعوات
واعترف بالله بالعبودية وبالرسول والانبيا
صلوات الله عليهم اجمعين بالطاعة انكه پاى
راست در

راست را در مسجد نهد و بگوید بسم الله
و بالله و على ملة رسول الله رب ادخلنى مدخل
صدق واجعل لى من لدنك سلطانا نصيرا و دو
رکعت نماز تحیت بگذارد بعد از آن بروضه
مقدسه درآید و در وقت دخول روضه
دعای که در وقت دخول مسجد خوانده است
بخواند و بایستد نزد ستون پیش که از جانب
راست قبر اطهر است نزد زاویه قبر روبقبله
چنانکه دوش چپ او بجانب قبر باشد و دوش
راست او بجانب منبر باشد چه بتحقیق که آن
موضع برابر سر حضرت رسول صلى الله عليه
و آله و نیت زیارت کند باینطریق که زیارت
حضرت پیغمبر خدا میکنم سنت تقرب بخدا

يس بكويد اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله
واشهد انك رسول الله وانك محمد بن
عبد الله واشهد انك قد بلغت رسالات
ربك ونصحت لامتك وجاهدت في سبيل الله
حق جهاده داعيا الى طاعته زاجرا عن
معصيته وانك لم تزل بالمؤمنين رؤفا
رحيما وعلى الكافرين غليظا حتى اتاك اليقين
فبلغ الله بك اشرف محل المكرمين والحمد لله
الذي استنقذنا بك من الشرك والضلال
اللهم فاجعل صلواتك وصلوات ملائكتك
المقربين وعبادك الصالحين وانبيائك المرسلين
واهل السموات والارضين ممن سبح لك
يا رب

يا رب العالمين من الاولين والاخرين على محمد
عبدك ورسولك ونبيك وامينك ونجيبك
وحبيبك وخاصتك وخالصتك وصفوتك وخيرتك
من خلقك اللهم وابعثه مقاما محمودا يغبط
به الاولون والاخرون وامنحه اشرف مرتبة
وارفعه الى اسنى درجة ومنزلة واعطه
الوسيلة والرتبة العالية الجليلة كما بلغ ناصحا
وجاهد في سبيلك وصبر على الاذى في جنبك
واوضح دينك واقام حجتك وهدى الى طاعتك
وارشد الى مرضاتك اللهم صل عليه وعلى الا
ئمة الابرار من ذريته الاخيار من عترته وسلم
عليهم اجمعين تسليما اللهم اني لا اجد سبيلا
اليك سواهم ولا ارى شفيعا مقبول الشفا
عة عندك غيرهم بهم اتقرب الى رحمتك

وبولايتهما ارجو جنتك وبالبراءة من اعدائهم
امل الخلاص من عذابك اللهم فاجعلني بهم وجيها
في الدنيا والاخرة وارحمني يا ارحم الراحمين بعد ازان
برابر ضريح مقدس آيد و پشت بجانب قبله و رو بآنحضرت
كند و بگويد السلام عليك يا نبي الله ورسوله
السلام عليك يا صفوة الله وخيرته السلام عليك
يا خاتم النبيين وسيد المرسلين السلام عليك ايها
البشير النذير السلام عليك ايها الداعي الى الله والسراج
المنير السلام عليك وعلى اهل بيتك الذين اذهب
الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا واشهد انك
يا رسول الله امنت بالحق وقلت الصدق والحمد
لله الذي وفقني للايمان والتصديق ومن على
بطاعتك واتباعي سبيلك وجعلني من امتك والمجيبين
لدعوتك وهداني الى معرفتك ومعرفة الائمة من
ذريتك

ذريتك اتقرب الى الله بما يرضيك وابرا الى
الله مما اسخطك موالياً لاوليائك ومعادياً لاعدا
ئك جئتك يا رسول الله زائراً وقصدتك راغباً
متوسلاً الى الله سبحانه وانت صاحب الوسيلة صح
الجليلة والشفاعة المقبولة والدعوة المسموعة فاشفع
لي الى الله تعالى في الغفران والرحمة والتوفيق والعصمة
فقد غمرت الذنوب وشملة العيوب واثقل الظهر
وتضاعف الوزر وقد اخبرتنا وخبرك الصدق
انه تعالى وقوله الحق ولو انهم اذ ظلموا انفسهم
جاؤك فاستغفروا لهم الرسول لوجدوا الله توابا الله واستغفر
رحيما وقد جئتك يا رسول الله مستغفرا من ذنوبي
تائبا من معاصي وسيآتي واني اتوجه الى الله ربي وربك
ليغفر لي الذنوب فاشفع لي يا شفيع الامة واجرني يا نبي
الرحمة صلى الله عليك وعلى آلك الطاهرين وسعي در سؤال
والحاح كند بعد از آن پشت دهد بسنگ سبز عريضي كه

در پهلوی مرقد منوره است و رو بقبله کرده بگوید
اللّهمّ الیک الجأت امری و الی قبر نبیّک و رسولک اسندت
ظهری و الی القبلة التی ارتضیتها استقبلت بوجهی اللّهمّ
انّی لا املک لنفسی خیر ما ارجو لها و لا ادفع عنها
شرّ ما احذر و الامور کلّها بیدک فاسئلک بحقّ محمّد
و عترته و قبره الطیّب المبارک و حرمه ان تصلّی علیه و اله
و ان تغفر لی ما سلف من جرمی و تعصمنی من المعاصی
فی مستقبل عمری و تثبّت علی الایمان قلبی و توسّع علیّ
رزقی و تسبغ علیّ النّعم و تجعل قسمی من العافیة
اوفر قسم و تحفظنی فی اهلی و مالی و ولدی و تکلانی
من الاعداء و تحسن لی العافیة فی الدّنیا و منقلبی
فی الاخرة اللّهمّ اغفر لی و لوالدیّ و لجمیع المؤمنین
و المؤمنات الاحیاء منهم و الاموات انّک علی کلّ
شیء قدیر بعد از آن بیاید نزد منبر آنحضرت و مسح کند
انرا بدست و روی بمالد و چشم خود را بمالد بران
که شفای

که شفای بصر است و در آن حال مشغول حمد و ثنای
خدای تعالی باشد و طلب حاجت خود نماید چه
آنحضرت فرموده است که میان قبر و منبر من روضه
ایست از روضهای بهشت و در اید بخانهٔ حضرت
فاطمهٔ زهرا علیها السّلام و دعا کند و نماز کذارد و بیاید
بپای میزاب که مقام جبرائیل علیه السّلام است چه در آن
مقام جبرئیل توقف میکرد و اذن دخول میخواست
و بگوید در انمقام ای جواد ای کریم ای قریب ای
بعید اسئلک ان تردّ علیّ نعمتک و آن مقامیست که زن
حایض که در انمقام رو بقبله کند بایستد و دعا کند
از حیض پاک میشود پس بگوید اللّهمّ انّی اسئلک بکلّ
اسم هو لک او تسمّیت به لاحد من خلقک او هو
ماثور فی علم الغیب عندک و اسئلک باسمک الا
عظم الاعظم و بکلّ حرف انزلته علی موسی

وَ بِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهُ عَلَى عِيسَى وَ بِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى اَنْبِيَاءِ اللهِ اِلَّا فَعَلْتَ
بِي كَذَا وَ كَذَا و حاجت خود را بخواهد و زن حایض
بجای اِلَّا فَعَلْتَ كَذَا وَ كَذَا اِلَّا اَذْهَبْتَ عَنِّي هٰذَا الدَّمَ بگوید
سنت سه روز روزه داشتن در مدینهٔ منوره
و معتکف بودن در مسجد رسول صلی الله علیه وآله
و افضل آن چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است و شب
چهارشنبه نزد ستون اَبِي لبابه عبادت کردن که
آن ستون توبه است و شب پنجشنبه نزد ستونی که
در پهلو مقام آنحضرت است و شب جمعه در مقام آنحضرت
و روز جمعه حمد و ثنای بسیار گفتن و این دعا را خواند
اَللّٰهُمَّ مَا كَانَتْ لِي اِلَيْكَ مِنْ حَاجَةٍ شَرَعْتُ فِي طَلَبِهَا
وَ الْتِمَاسِهَا اَوْ لَمْ اَشْرَعْ سَأَلْتُكَهَا اَوْ لَمْ اَسْأَلْكَهَا فَاِنِّي
اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي
صَغِيرِهَا

صَغِيرِهَا وَ كَبِيرِهَا و بیان اعتکاف و طریق آن در یکی از این
چهار مسجد باشد که آن مسجد الحرام یا مسجد پیغمبر ص یا مسجد
کوفه یا مسجد بصره است دوم آنکه در زمان اعتکاف باید
که روزه باشد سیم آنکه زمان اعتکاف کم از سه روز
نباشد و واجب است معتکف را آنکه اجتناب کند از کل
آنچه واجب است محرم را مثل اجتناب کردن از زنا و بوی
خوش و نزاع و مانند آنها و نیز واجبست ترک بیع و شرا
و بیرون آمدن از مسجد مگر از جهة ضروری و راه
رفتن در سایه از روی اختیار و نشستن در غیر مسجد
از روی اختیار نماز کردن در غیر آن مسجدی که معتکف است
در او مگر در مکه که در آنجا میتواند نماز کند هر جا که
خواهد و از نماز آنچه تواند در مسجد حضرت رسول ص
بگذارد چه یک نماز در آنجا برابر است با هزار نماز و هر
گاه که بمسجد در آید و بیرون رود صلوات بر محمد و آل
او بفرستد و چون خواهد که وداع کند پس بقبهٔ منوره

درآید و بجا آورد آن دعا و غیر آن آنچه در اوّل بجا آورده
بعد آنکه بگوید اللّهمّ لا تجعله آخر العهد من زیارت
قبر نبیّک فان توفّیتنی قبل ذلک فانّی اشهد فی مماتی
علی ما اشهد فی حیوتی ان لا اله الّا انت و انّ محمّداً ص
عبدک و رسولک و مستحبّ است که بزیارت مسجد قبا و مشربه
امّ ابراهیم و مسجد فضیخ و مسجد احزاب که آنرا مسجد
فتح نیز گویند برود و قبور شهدا را باحد خصوصاً حمزه را
زیارت کند و بعد از نیّت زیارت بگوید السّلام
علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدّار انتم لنا فرط و انّا بکم
لاحقون و بگوید در مسجد فتح که یا صریخ المکروبین
و یا مجیب دعوة المضطرّین اکشف غمّی و همّی و کربی
کما کشفت عن نبیّک همّه و غمّه و کربه و کفیته هول
عدوّه فی هذا المکان فصل چهارم از باب چهارم در بیان
زیارت ائمّهٔ بقیع یعنی زیارت حضرت امام حسن ع و امام
زین العابدین ع و امام محمّد باقر ع و امام جعفر صادق ع

وزیارت

و زیارت قبر مادر امیر صلوات الله فاطمه بنت اسد ع
پس نخست غسل زیارت کند و بخواند دعای را که نزد
در مسجد حضرت رسول ص خوانده میشود چنانکه
در فصل اوّل این باب مذکور شد آنکه داخل شود
در مقابل قبور مطهر ایشان ع بایستد و بعد از نیّت زیارت
بگوید السّلام علیکم ائمّة الهدی السّلام علیکم اهل
التّقوی السّلام علیکم الحجج علی اهل الدّنیا السّلام علیکم
ایّها القوّامون فی البریّة بالقسط السّلام علیکم اهل
الصّفوة السّلام علیکم اهل النّجوی اشهد انّکم قد بلّغتم
و نصحتم و صبرتم فی ذات الله و کذّبتم و اسیء الیکم
فعفوتم و اشهد انّکم الائمّة الرّاشدون المهدیّون
و انّ طاعتکم مفروضة و انّ قولکم الصّدق و انّکم
دعوتم فلم تجابوا و امرتم فلم تطاعوا و انّکم دعائم
الدّین و ارکان الارض لم تزالوا بعین الله ینسخکم

فی اصلاب المطهرین وینقلکم فی ارحام المطهرات
لم تدنسکم جاهلیة الجهلاء ولم تشرک فیکم فتن الا
هواء طبتم وطابت منبتکم انتم الذین من بکم علینا دیان
الدین فجعلکم فی بیوت اذن الله ان ترفع ویذکر فیها
اسمه وجعل صلواتنا علیکم رحمة لنا وکفارة لذ
نوبنا اذ اختارکم لنا وطیب خلقنا بما من به علینا من
ولایتکم وکنا به عنده مسمین بعلمکم مقرین بفضلکم
معترفین بتصدیقنا ایاکم وهذا مقام من اسرف
واخطأ واستکان واقر بما جنی ورجا بمقامه الخلاص
وان یستنقذه بکم مستنقذ الهلکی من الردی فکونوا
لی شفعاء فقد وفدت الیکم اذ رغب عنکم اهل
الدنیا واتخذوا آیات الله هزوا واستکبروا وکانوا
عنها معرضین یا من هو ذاکر لا یسهو ودائم لا یلهو
ومحیط بکل شیء لک المن بما وفقتنی وعرفتنی

ما ثبتنی

ما ثبتنی علیه اذ صد عنه عبادک وجحدوا معرفتهم
واستخفوا بحقهم ومالوا الی سواهم فکانت المنة
لک ومنک علی مع اقوام قد خصصتهم بما خصصتنی
به فلک الحمد اذ کنت عندک فی مقامی مذکورا مکتوبا
فلا تحرمنی ما رجوت ولا تخیبنی فیما دعوت
بعد از آن دعا کند بانچه خواهد و هشت رکعت
نماز کند هر دو رکعت بیک سلام جهت هر امامی
بعد از آن وداع کند و در حال وداع بگوید
السلام علیکم ائمة الهدی ورحمة الله وبرکاته استود
عکم الله واقرأ علیکم السلام آمنا بالله وبالرسول وبما
جئتم به ودللتم علیه اللهم فاکتبنا مع الشاهدین
زیارت مادر علی ع ابن ابی طالب فاطمة بنت اسد در بقیع
پس بایستد نزد قبر او و بعد از نیت زیارت بگوید

السَّلَامُ عَلٰى نَبِيِّ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ خَاتَمِ
النَّبِيِّيْنَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَالسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ ابْنِ اَبِيْ ن ی ن ام ی د ل م ع م
طَالِبٍ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰى و س ی د ل و
فَاطِمَةَ بِنْتِ اَسَدٍ الْهَاشِمِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الطَّا ص ی ن ۳
هِرَةُ الزَّكِيَّةُ الصِّدِّيْقَةُ الرَّاضِيَةُ الْمَرْضِيَّةُ التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ
الْكَرِيْمَةُ الْكَافِلَةُ لِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا
وَالِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَنْ ظَهَرَتْ
شَفَقَتُهَا عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رُوْحِكِ الطَّا
هِرَةِ وَنَفْسِكِ الشَّاكِرَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ احْتَسَبْتِ وَاَحْسَنْتِ
الْكَفَالَةَ وَاَدَّيْتِ الْاَمَانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِيْ رِضَاءِ اللّٰهِ عَزَّ
وَجَلَّ وَبَالَغْتِ فِيْ حِفْظِ رَسُوْلِهٖ عَارِفَةً بِحَقِّهٖ مُؤْمِنَةً
بِصِدْقِهٖ مُشْفِقَةً عَلٰى نَفْسِهٖ وَاقِفَةً عَلٰى خِدْمَتِهٖ مُخْتَارَةً
رِضَاهُ مُؤْثِرَةً تَقْوِيَةً فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ وَاَرْضَاكِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِيْ بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِيْ عَلٰى
مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِيْ شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَالْاَ
ئِمَّةِ

ئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهَا وَاحْشُرْنِيْ مَعَهَا وَمَعَ اَوْلَادِهَا
الطَّاهِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّكَ وَبِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا
لَدَيْكَ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاٰتِنِيْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِيْ عَذَابَ
النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا

فصل دوم در بیان زیارت حضرت فاطمه زهرا ؑ

و فضیلت زیارت آنحضرت بسیار است واز
الجمله آنکه فرموده است که پدر بزرگوار من بمن
خبر داده که هر که سلام کند بر او و بر من سه
روز واجب گردد برای او بهشت راوی
گوید که گفتم با آنحضرت که در زندگی تو فرمود
بلی بعد از موت ما نیز چنین است وموضع
قبر آنحضرت خلافست وافضل آنست که در سه

موضع و یران یارت کنند در خانهٔ او که اکنون
در میان مسجد است و در روضه و در بقیع
مخفی نماند که روایت دفن او در خانه او
که الحال داخل مسجد است و روایت روضه
نزدیک بهمند و اکثر برانند که در روضه
مدفون است و چون خواهد که زیارت آنحضرت
کند نیت چنین کند که زیارت سیده ام فاطمهٔ
زهرا علیها السلام میکنم از جهت خود و از جهت
پدر و مادر خود و از جهت برادران و خواهران
خود و از جهت جمیع مؤمنین و مؤمنات سنت
تقرب بخدا و بعد از آن بگوید یا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ
الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ خَلَقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ
صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّا لَكِ اَوْلِيَاءُ وَمُصَدِّقِينَ
وَصَابِرِينَ لِكُلِّ مَا اَتَانَا بِهِ اَبُوكِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

وَآلِهِ وَاَتَى

وَآلِهِ وَاَتَى بِهِ وَصِيُّهُ فَاِنَّا نَسْئَلُكِ اِنْ كُنَّا صَدَّقْنَاكِ
اِلَّا اَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا
بِوَلَايَتِكِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ حَبِيبِ
اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
يَا بِنْتَ اَمِينِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِيَاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ
وَمَلَائِكَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآ
خِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللهِ خَيْرِ
الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُمَّ الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْفَا

صلة الزكية السلام عليك ايتها الحوراء الانسية
السلام عليك ايتها التقية النقية السلام عليك ايتها
المحدثة العليمة السلام عليك ايتها المظلومة المغصوبة
السلام عليك ايتها المطهرة المقهورة السلام عليك
يا فاطمة بنت رسول الله ورحمة الله وبركاته صلى الله
عليك وعلى روحك وبدنك واشهد انك قد مضيت
على بينة من ربك وان من سرك فقد سر رسول
الله صلى الله عليه وآله ومن جفاك فقد جفا رسول
الله ومن اذاك فقد اذى رسول الله ومن وصلك
فقد وصل رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول
الله لانك بضعة منه وروحه التي بين جنبيه
اشهد الله ورسله وملائكته اني راض عمن رضيت
عنه ساخط على من سخطت عليه متبرئ ممن تبرأت
منه موال لمن واليت معاد لمن عاديت مبغض
لمن ابغضت محب لمن احببت وكفى بالله شهيدا وحسيبا
وجازيا

وجازيا ومثيبا بعد ازان صلوات بر حضرت رسول و بر
هر يك از ائمهٔ طاهرين بتفصيل بفرستد آنكه دو
ركعت نماز زيارت بگذارد و نيت چنين كند كه دو
ركعت نماز زيارت فاطمه عليها السلام ميگذارم سنت
تقرب بخدا بعد ازان تسبيح فاطمهٔ زهرا ع بگويد آنكه دست
بردارد و دعاى هديهٔ نماز بخواند كه اللهم انت
السلام ومنك السلام واليك يرجع السلام حينا ربنا
بالسلام وادخلنا دار السلام اللهم ان هاتين الر
كعتين هدية منى الى سيدتى ومولاتى فاطمة
عليها السلام فبلغهما اياها وتقبلهما منى واجرنى
على ذلك بافضل املى فيك وفى رسولك صلى الله
عليه وآله اجمعين الطيبين الطاهرين المعصومين
بتاريخ شهر رجب المرجب تحرير شد در سنه ١٢١١